

Fordelingsnævnet
Indenrigsministeriet
Christiansborg Slotsplads 1
1218 København K
Tlf.: 33 92 33 80

København, den 9. oktober 1990
CW/M:/Ø.kt.j.nr. 1425-13/1989

X Kommune
Rådhuset
X

Vedrørende fordeling af selskabsskatter for Selskab 1 (S1)

I skrivelse af 31. januar 1989 (j.nr. 10373816), jf. skrivelse af 4. april 1990, har X Kommune for Fordelingsnævnet indbragt en sag vedrørende den af Y Kommune for de tre skatteår 1986-87 til og med 1988-89 foretagne fordeling af den kommunale andel af selskabsskatten for

S1

Til brug ved behandlingen af sagen er der indhentet en udtalelse af 23. maj 1989 og 12. marts 1990 fra Y s Kommune.

Endvidere er der indhentet en udtalelse af 16. marts 1990 fra Skatteministeriet.

Det fremgår af sagen, at S1 er et datterselskab af M og sambeskattet med dette selskab. S1 driver efter det oplyste i kommuneskattelovens forstand virksomhed i kommunerne X, Z og Y.

S1 har for skatteåret 1988-89 et overskud på 14,6 mio. kr. Y Kommune har imidlertid trukket 10,3 mio. kr. fra dette beløb, hvorefter skatten af den resterende del af overskuddet - 4,3 mio. kr. - er blevet fordelt efter løningsreglen mellem de tre implicerede kommuner. De fratrukne 10,3 mio. kr. er akkumulerede underskud for visse tidligere år, som ikke har kunnet modregnes i overskud, selskabet har haft i andre af de tidligere år.

X Kommune mener ikke, at man på den måde kan gøre samlet op for flere år, men fordelingen for et givet år må efter kommunens opfattelse ske på grundlag af selskabets opgjorte skattepligtige indkomst for dette år.

Nævnet må ved bedømmelsen af det rejste spørgsmål konstatere, at fordelingsreglerne i afsnit III i kommuneskatte-loven alene opererer med fordeling af skatten for et enkelt selskab, og at der ikke i loven er særlige regler om den situation, at flere selskaber er sambeskattet.

Nævnet må på den baggrund mene, at man ved afgørelsen af sagens spørgsmål må lægge vægt på, hvilken fordelingsmetode der giver det mest rimelige resultat, når man tager formålet med lovens fordelingsregler i betragtning.

Det overordnede princip bag lovens fordelingsregler er, at den kommunale andel af selskabsskatten for selskaber med virksomhed i flere kommuner skal ske i det forhold, hvori nettoindtægten må anses at være faldet i de enkelte kommuner.

Den af X Kommune påberåbte metode ville indebære, at en kommune kan modtage andel vedrørende et overskudsgivende selskab uden hensyn til, at underskud for tidligere år er blevet fratrukket hos andre selskaber og dermed bevirket en reduktion i andelen for de andelsberettigede kommuner vedrørende disse selskaber. Den skævdeling, der dermed ville fremkomme, undgås med den fordelingsmetode, Y Kommune anvender, idet der ved fordelingen anvendes den nettoindtægt de enkelte sambeskattede selskaber ville have, såfremt der ikke forelå sambeskatning.

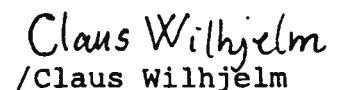
Nævnet finder derfor, at den af Y Kommune anvendte fordelingsmetode må være den, der harmonerer bedst med det overordnede fordelingsprincip i kommuneskatte-lovens afsnit III.

Nævnet træffer herefter følgende afgørelse:

Nævnet finder ikke grundlag for at tilsidesætte den af Y Kommune foretagne fordeling af den kommunale andel af selskabsskatten for § 1.

P.N.V.

W. Willerslev-Olsen

/Claus Wilhjelm